

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 262/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., Zámocká 6954/5, Bratislava, proti opatreniu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 7T/1/2022 zo 17. februára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. apríla 2026 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv garantovaných čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) opatrením Špecializovaného trestného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté opatrenie zrušiť a vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada priznať mu náhradu trov konania. Napokon spolu s ústavnou sťažnosťou podáva návrh, aby senát ústavného súdu podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy o súlade právnych predpisov.

II.

Skutkové východiská

2. Na hlavnom pojednávaní konanom 17. februára 2026 v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi pre trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 a 3 písm. b) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné Špecializovaný trestný súd odmietol konať o námietkach zaujatosti sťažovateľa z 12. februára 2026, 13. februára 2026 a 16. februára 2026, ktoré vzniesol proti sudcom tohto súdu JUDr. Jánovi Hrubalovi a JUDr. Jánovi Giertlimu.

Námietky zaujatosti sa týkali nevykonania sťažovateľom navrhovaných dôkazov, neumožnenia dokončenia prednesu podania obhajcovi JUDr. Ľudovítovi Štanglovičovi, ako aj prerušenia a neumožnenia dokončenia prednesu posledného slova sťažovateľa. Nekonanie o námietkach zaujatosti objektivizoval Špecializovaný trestný súd v napadnutom opatrení s odôvodnením, že o týchto námietkach s poukazom na § 32 ods. 6 Trestného poriadku konať nemožno, pretože ich dôvodom je len riadny procesný postup súdu.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ nesúhlasí s nekonaním Špecializovaného trestného súdu o námietkach zaujatosti špecifikovaných v bode 2 dôvodov tohto uznesenia. Senát Špecializovaného trestného súdu rozhodoval o týchto námietkach vo formácii obsadenej aj JUDr. Jánom Hrubalom a JUDr. Jánom Giertlim, čo znamená, že títo sudcovia rozhodovali „sami o sebe“ a bez vykonania nezávislého prieskumu inou súdnou inštanciou. Uvedeným postupom došlo k porušeniu právneho princípu, podľa ktorého nik nemôže byť sudcom vo vlastnej veci (*nemo iudex in re sua*). Napadnuté opatrenie je zároveň absolútne neodôvodnené, pretože Špecializovaný trestný súd ani v náznakoch nevysvetlil, prečo považoval vlastný procesný postup za správny. Sťažovateľ si zároveň uvedomuje subsidiárne pôsobenie ústavného súdu v systéme ochrany základných práv a slobôd, na podporu prípustnosti ústavnej sťažnosti však poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Petříková v. Slovenská republika z 25. novembra 2021, sťažnosť č. 42149/17, skutočnosť, že sudcovia JUDr. Ján Hrubala a JUDr. Ján Giertli „konali o sebe bez možnosti prieskumu nezávislým orgánom“, ako aj na v ústavnej sťažnosti uplatnený návrh podľa čl. 127 ods. 5 ústavy.

4. Sťažovateľ podľa § 123 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhuje, aby senát ústavného súdu podal návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov pre nesúlad § 32 ods. 6 Trestného poriadku v časti „alebo ak je dôvodom námietky len riadny procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní“ s čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj s čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru. Základný dôvod neústavnosti citovanej časti § 32 ods. 6 Trestného poriadku vidí sťažovateľ v tom, že toto ustanovenie umožňuje sudcom preskúmať, či ich vlastný postup je alebo nie je riadny. Je teda v rozpore so zásadou *nemo iudex in causa sua*. Navyše, toto ustanovenie vylučuje i uplatnenie prostriedku nápravy, ktoré je garantované čl. 13 dohovoru. Ďalším dôvodom neústavnosti je to, že rozhodnutie o tom, že ide o riadny procesný postup, nemusí byť v zmysle právnej úpravy odôvodnené, čo samo osebe zakladá rozpor s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123,

§ 124 a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Jadrom sťažovateľovej argumentácie je nespokojnosť s nekonaním o troch námietkach zaujatosti Špecializovaným trestným súdom ako meritórnym trestným súdom prvého stupňa. Neuniklo však pozornosti ústavného súdu, že Špecializovaný trestný súd v sťažovateľovej veci meritórne rozhodol v ten istý deň, v ktorý odmietol konať o ním uplatnených námietkach zaujatosti (17. februára 2026, pozn.). Vo veci bolo pritom podaných viacero odvolaní, pričom aj sťažovateľ podal odvolanie proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku o vine aj o treste, ako aj voči konaniu, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo. Základné práva na súdnu ochranu sú pritom zamerané na výsledok. Musí im zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či bude napadnuté konanie ako celok spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia trestných súdov. Ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade preskúmania právoplatne skončených vecí. Konanie o námietke zaujatosti predstavuje len čiastkový procesný postup súdu smerujúci k rozhodnutiu slúžiacemu na zabezpečenie rozhodovania veci nestranným súdom. Kvalita rozhodovania súdu o námietke zaujatosti tak nachádza svoj odraz aj v kvalite meritórneho rozhodnutia v konaní, v ktorom bola námietka zaujatosti sudcov JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jána Giertliho vznesená (m. m. napr. III. ÚS 146/2026).

7. So zreteľom na uvedené ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľ má v systéme trestného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany práv v prípade uznania jeho argumentácie súdom oprávneným konať o odvolaní, resp. prípadnom dovolaní. Inak povedané, sťažovateľ má možnosť predostrieť argumentáciu uvádzanú v ústavnej sťažnosti v odvolaní, resp. následne aj v dovolaní, čím sa zároveň zabezpečí prieskum vybavenia námietok zaujatosti ďalšou súdnou inštanciou. Za týchto okolností nie je dôvod, aby ústavný súd vstupoval do prebiehajúceho trestného konania a predčasne si tak uzurpoval právomoc všeobecných súdov (m. m. napr. III. ÚS 146/2026). Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa v jej celosti ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

8. Prelomenie princípu kompetenčnej subsidiarity pôsobenia ústavného súdu smerom k vecnému prejednaniu ústavnej sťažnosti nemôžu založiť ani okolnosti, ktoré by sa podľa sťažovateľovho názoru mali spájať s dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Tvrdenie, že sudcovia JUDr. Ján Hrubala a JUDr. Ján Giertli pri posudzovaní námietok zaujatosti „konali o sebe bez možnosti prieskumu nezávislým orgánom“, nie je so zreteľom na argumentáciu uvedenú v predošlom bode odôvodnenia tohto uznesenia opodstatnené. Sťažovateľ sa bude môcť domáhať preskúmania avizovanej argumentácie v pokračujúcom trestnom konaní o opravných prostriedkoch. Sťažovateľov odkaz na rozhodnutie EŠLP vo veci Petříková nie je už na prvý pohľad priliehavý. EŠLP v poukazovanom rozhodnutí vyslovil porušenie práv sťažovateľky v dôsledku problematického preskúmania zaujatosti sudkyne ústavného súdu v konaní o námietke zaujatosti, ktoré realizoval ústavný súd. Postavenie trestného súdu a ústavného súdu však v predmetných súvislostiach nemožno porovnávať, pretože proti úsudku všeobecného súdu o nezaujatosti sudcu sa možno efektívne brániť využitím už zmieňovaných prostriedkov procesnej obrany v ďalšom priebehu trestného konania. Pri rozhodovaní ústavného súdu konajúceho o námietke zaujatosti sudcu ústavného súdu v prvej a jedinej inštancii takáto obrana už *prima facie* prípustná nie je.

9. Ak sťažovateľ napokon poukazuje, že kompetencia ústavného súdu na prejednanie ústavnej sťažnosti je daná aj požiadavkou, aby senát ústavného súdu predložil plénu návrh na konanie o súlade právnych predpisov, tak ústavný súd poznamenáva, že v okolnostiach veci platí opačné východisko. Ústavným predpokladom na potenciálne prerušenie konania senátom ústavného súdu a predloženie návrhu podľa čl. 125 ods. 1 ústavy je, že sa napadnutý právny predpis týka podanej ústavnej sťažnosti (čl. 127 ods. 5 ústavy), pričom tento súvis je sťažovateľ povinný osobitne odôvodniť [§ 123 ods. 4 písm. d) zákona o ústavnom súde]. **Predpokladom na postup podľa § 131a ods. 1 zákona o ústavnom súde je posúdenie dôvodnosti návrhu na prerušenie konania, k čomu môže dôjsť len v takom prípade, ak senát ústavného súdu pristúpi k vecnému posúdeniu ústavnej sťažnosti.** Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci dospel ústavný súd k záveru o potrebe odmietnutia ústavnej sťažnosti bez jej vecného vybavenia (*a limine*) ako neprípustnej, nemal dôvod samostatne sa zaoberať návrhom sťažovateľa podľa § 123 ods. 4 zákona o ústavnom súde a nebol dôvod ani o ňom osobitne rozhodovať (m. m. III. ÚS 304/2025).

10. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jeho návrhmi uplatnenými v tejto ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Robert Šorl
predseda senátu